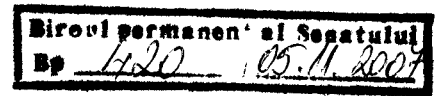
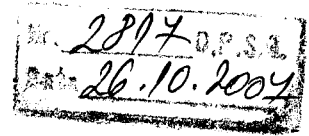

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege pentru modificarea Legii nr. 24 din 15/01/2007, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de domnul senator Marius Marinescu (Bp. 420/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare amendarea *Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane* în scopul schimbării regimului sancționator al unor fapte prevăzute de această lege și transformarea lor în infracțiuni, precum și dublarea amenzilor contravenționale în vigoare.

II. Propuneri și observații

1. Potrivit art. 71 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului*, astfel cum a fost modificată și completată prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2007*, schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor anterior menționate sunt lovite de nulitate absolută.

Conform art. 96 alin. (2) pct. 1¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 71 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele fizice, și de la 30.000 lei la 60.000 lei, pentru persoanele juridice.

2. Potrivit art. 17 din Codul penal, infracțiunea este fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală.

Din definiția noțiunii legale rezultă că una dintre trăsăturile esențiale pentru ca o faptă să fie calificată ca infracțiune este aceea ca fapta persoanei să prezinte pericol social, adică să fie periculoasă pentru societate.

Legiuitorul însuși explică noțiunea de pericol social în cuprinsul art. 18 din Codul penal care prevede că, în sensul legii penale, fapta care prezintă pericol social este orice acțiune sau inacțiune prin care se aduce atingere uneia dintre valorile arătate în art. 1 și pentru sancționarea căreia este necesară aplicarea unei pedepse.

Prin urmare, fapta aduce atingere valorilor sociale atunci când vatămă efectiv sau când pune în pericol aceste valori. Pericolul creat prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală este un pericol social, caracter ce decurge din natura valorilor vătămate sau periclitate.

Totodată, ca trăsătură a infracțiunii, pericolul social trebuie să aibă un caracter penal, adică să prezinte o anumită gravitate specifică infracțiunii ca ilicit penal, care o distinge de alte forme de ilicit juridic (administrativ, contravențional, civil) și să justifice incriminarea faptei sub sancțiunea penală.

Fiind dependent de însemnătatea valorilor sociale și de ierarhia lor, așa cum sunt arătate la art. 1 din Codul penal (*„Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, România, suveranitatea, independența, unitatea și indivizibilitatea statului, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, precum și întreaga ordine de drept”*), pericolul social este variabil de la o infracțiune la alta.

Pericolul social generic al infracțiunii este evaluat de legiuitor *in abstracto* pentru a decide dacă fapta prezintă pericolul social al unei infracțiuni, iar pe de altă parte, cât de ridicat este acest grad și care este pedeapsa corespunzătoare acestei gravități.

Legiuitorul face o evaluare generică la momentul elaborării legii, având în vedere mai multe aspecte: importanța valorii sociale vătămate sau puse în pericol, gravitatea vătămării posibile, rezultatul posibil, calitatea făptuitorului, frecvența faptei, etc.

Se folosesc aşadar date generale ce rezultă din statisticile penale, din practica organelor judiciare, din experienţa practică de prevenire şi combatere a fenomenului infracţional.

3. Iniţiativa legislativă supusă analizei porneşte de la constatarea unei realităţi, respectiv defrişările ilegale care au luat o mare amploare şi propune incriminarea unor fapte ce sunt deja sancţionate contravenţional în cuprinsul art. 23 din Legea nr. 24/2007, fără însă a argumenta temeinic pericolul social generic al acestor fapte, fără a justifica gradul de vătămare a valorilor protejate deja prin introducerea faptelor în sfera ilicitului contravenţional şi nu în ultimul rând fără a avea în vedere finalitatea incriminării acestor fapte, deoarece a aplica o pedeapsă privativă de libertate sau o amendă penală nu conduce în mod necesar la scăderea frecvenţei cu care sunt săvârşite aceste fapte.

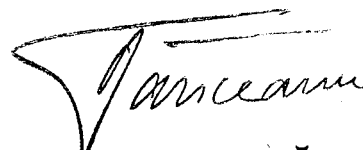
Pedeapsa reprezintă o consecinţă coercitivă ce decurge din pericolul social generic apreciat la momentul incriminării faptei. Aşadar, având în vedere gradul de pericol social, pedeapsa ca măsură coercitivă trebuie să fie de o anumită intensitate, astfel încât să exercite o funcţie inhibitoare care să îi determine pe cei care încalcă norma să se abţină de la o astfel de conduită.

Prin urmare, considerăm că faptele care sunt incluse în prezent în sfera ilicitului contravenţional nu prezintă pericolul social necesar pentru a fi incriminate ca infracţiuni.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menţionate, **Guvernul nu susţine adoptarea acestei iniţiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Preşedintele Senatului